

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

textu gratias tunc agendi, aut magna quaedam pro
hoc vel illo petendi : quod licet in se bonum sit,
non tamen expedit eo tempore fieri, quo Deus
vocat & impellit ad aliud.

§. II.

SEPTIMA difficultas est, quod hic orandi
modus videatur hominem retrahere à com-
muni Institutione circa modum orandi, quem
P. noster S. Ignatius tradidit, Doctoresque com-
muniter commendant ; ac proinde diuisionem
quandam inter eiusdem communitatis homines
efficit, his hanc viam, illis illam tenentibus. Sed
facilis est ad hanc difficultatem responsio, dici-
mus enim: hunc modum potius fauere communi-
nam, cum Dominus noster speciali sua inspira-
tione ad hunc non impellit, à communi inchoan-
dum est, à quo alter hic modus oritur: medita-
te enim meditatione quies obtinetur contem-
plationis. Et author Exercitiorum ex speciali gra-
tia ab eis ascendit ad hunc modum, cum de
eo dicatur: potius se habebat *passiue* fru-
endo sibi oblati; quam *actiue* quærendo per
ratiocinationem, vt aliquid inueniat: quia
iam tunc quiescebat, quasi qui ambulando ad
terminum peruenisset. Quamuis autem com-
munis orandi modus debeat ordinariè omnibus
proponi: si tamen Dominus noster aliquem sta-
tim in initio ex speciali fauore collocaet in or-
tatione quietis, debet ea via iuuari: & eadem
ratione ijs, qui per aliquot annos in ratiocinatio-
nibus & meditationibus sunt versati, beneque prof-

profecerunt; & ad hunc orandi modum cum interna quiete, & in Dei conspectu, & per modum contemplationis sunt bene dispositi, licebit consulere, non quidem, ut meditationes omnino deserant; sed, ut sensim remittant aliquid de ratiocinatione, addant verò plus aliquid de affectu: quasi satis de ratiocinationibus habentes, affectus illos in se excitent, quos superius retulimus. Et hoc est quod Pater noster Sanctus Ignatius dixit in Additionibus suorum exercitiorum: ut in quo puncto quæsitam deuotionem inuenimus, in eo hæreamus absque anxietate ulterius progrediendi, donec nobis satisfecerimus. Et idem consilium ei dari potest, qui ex imbecillitate, aut ex alia causa non potest rectè longas habere ratiocinationes: ita tamen, ut in omnibus sequatur iudicium eius, qui in hac causa iudex esse potest: cuius dictamen prudentiæ, & regulis superius positus innixum, accipi potest pro sufficienti Dei vocationis & voluntatis indicio: qui solet tales adiuuare, & quando minimè cogitabunt eos ad contemplationis quietem exaltare. Neque hoc est diuisionem facere in communitate: nam modus orandi per affectus cum exigua ratiocinatione in genere, est multorum; cuius quod maximè est perfectum, est paucorum: semper enim perfectio inuenitur in paucis: & utinam essent multi, ut torpentes excitarent: quare ambulare hoc modo per viam particularem non nocet; Deus enim non confert valde

valde particularia dona ijs, qui via vitaque communi sunt contenti.

HÆC est summa & substantia eorum, quæ P. Balthassaris tractatus continebat: ad cuius finem hæc verba adiecit, ad P. Visitatorem huius Prouinciæ, ad quem illum dirigebat, hoc mihi occurrit respondendam V. R. circa hunc orandi modum: per amorem Dei (cui V. R. placere desiderat) illud videat, ac examinet; mihi quæ & reliquis huius Prouinciæ, quorum iudicium & consilium requirent ijs, qui videbuntur à Deo per hanc viam duci, præscribat, quid accipere, & quid omittere debeamus: per hoc enim medium ex ipsius bonitate spero, iudicium nobis & illis daturum sanctæ voluntatis.

EXITVS huius tempestatis, quod ad ipsum P. Balthassarem eiusque modum Orationis fecerit fuit & prosper: nam cum hæc causa esset à Superioribus alijsque viris grauibus examinata, solebat Dominus noster humiles, exaltare, eorum querere honorem, quem ipsi tacentes & sustinentes ob diuinum eius obsequium periculis exponunt, ita rem direxit, vt eius innocentia & veritas omnibus innotesceret: non solum ob ea quæ in suis relationibus dixit: sed multò magis ob heroicam humilitatem & patientiam, quam in hac occasione ostendit. quæ virtutes magnum præbent testimonium innocentia patientis: bona enim conscientia, quæ tuta & secûra est coram Deo, magnam adferunt animi fortitudinem, pacem, & quietem, in ipsa quæ ab hominibus patitur. Et ipsemet modus quo in sui reddenda ratione usus est, adeò fuit

humilis, ac subiectus, vt admirationem Superioribus attulerit. Quare ipse Pater Visitator Iacobus Auellanedius, videns hominis demissionem & subiectionem, quâ ipsi tradiderat sua scripta examinanda, & quibus ad ea quæ ipse interrogauerat responderat, dixit: nihil sibi tantam attulisse admirationem, & ædificationem in hac Prouincia, atque P. Balthassar's animi demissionem & candorem in agendo; & Pater Generalis Euerhardus Mercurianus, licet non approbauerit, quod hic orandi modus ita communiter spargeretur, ideoque generalitatem illam moderatus sit (vt paulò post videbimus) magnam tamen opinionem & æstimationem de Patre ipso Balthassare concepit; eumque ad duo officia vnum post alterum maximi honoris & momenti, quæ Societas habet in Hispania, promouit, vt inferius dicitur. Eadem hæc tempestas siue tribulatio fecit eum magis innotescere; (cum aliàs ex eadem putaretur magis humiliandus & confundendus) & accelerare in cursu, qui non erat diuturnus futurus: vt
 gloriosior esset eius
 corona.

CAP V T